

ARATOMART A J

ECCE HOMO

es més digne que poguer exclamar *Gloria in excelsis Dei*.

Déu és gran, més grand qu'els diu de l'Hisenda espanyola, y com en sa grandesa tot ho pod, igual qu'en Cánovas abans de ferli la trabeta en Silvea, s'ha dignat convertirnos en aquest dia d'ignocents tan assenyat, y en que tindria de celebrar sa més gran festa el poble espanyol, tocantnos el cor y fentnos veure las ventajats de la fe, com podia havernos tocat qualsevulga altra cosa y fernos veure la padrina si aixis millor li haguet convingut.

D'aquesta feta, doncs, estém més cambiats qu'una mitja al revés. Havém obert tots els nús a la fe cega, y desde l'ex-Dimoni gros fins al darrer flejidor de l'ex-heretge TRAMONTANA, estém que la baba ens cau de delicia mística, y estém disposats, si convé, fins a posarnos un *Detente* al pit y un altre al darrera y anar a la montanya a pasturar per la santa causa proclamant rey d'Espanya a l'heroe d'Orquetai haró de Samoy.

També en virtut d'aquesta nostra girada de casaca mística, per voluntat divina, estém disposats a desfer la nostra companya en favor de la classe obrera, sent aixis qu'amb aixó de la fe havém compres que lo que més convé al treballador és patir molt y molt en aquesta vida pera millor amar y servir a Déu y anar promp a veurel y gosario en la gloria del cel.

Si, proletaris de tot el món: siat de l'igualtat y la llibertat y la fraternitat qu'us predican quatre infelinos que ja eraman en vida y cremaran després de morta si no fan com nosaltres, qu'ens havém convertit per cap diner, si són més que tentacions dels quatre enemics de l'ànima, món, dimoni, carn y peix, que voleu ferros perdre la gloria eterna per poc que no siguem espavilats en la fe dels nostros majors contribuyents.

La doctrina cristiana us demostra, sense llag a dupte si és que us casem, que pera anar al cel s'ha de patir, y aquest llag, que s'en pod dir *el cam patir*, no és altre que la terra, ahont ens ha posat Déu, fentnos servir com una especie de *recibidor* de la gloria, ahont anirém ó no anirém, segons la bondat qu'haguem fet durant tot el temps d'estarnos esperant en aquest *recibidor* a fi de qu'ens donguessin audiència pera passar a l'eternitat, cosa que succeix el dia qu'ens morim, que no és altra cosa sinó qu'el porter de la divina estada ahont es despatxa la cobula pel cel: l'infern ó el purgatori, diu a cada un:

—Fulano, passi: ja li ha arribat el torn de despatxarlo.

Com resulta que d'aquet torn celestial els d'aquí la terra en sabem encara menos que de las imancions que portan els candidats a pares de la patria, naturalment, teim sempre necessitat d'estar a Gracia am Déu, perquè com a cada moment poden cridar nos del *recibidor* terrenal cap a donar compte dels nostros actes, y aquests comptes no es presentan com els de la terra, qu'un pod ferlos entornar varias vegadas dibhent al mosso ja *passar*, vetquí per ahont s'ens demostra la completa necessitat d'amar sempre am l'ay! al cor y de viure com si la mort ja ens tingues agafats pel clatell encare que sense ferros mal, com succeix amb els gats, lo qual és una delicia viure d'aquesta manera, perquè a cada moment, al tombar

una cantonada, al veure un municipal ó al ficar nos en algun orinador, ja s'ens té d'ocorre la idea de que Déu Nostro Senyor ens cridi a sa divina presència.

Y supeditat tot a la terra an aquest pocoment... ¡quina delicia! Qu'un obrer no té feyna? Millor: aixis pod dedicarse més a servir a Déu resintli cada part de rosari que canti el credo a cada moment. Qu'els fills no tenen pa y la dona està malalta de miseria? Remillor: aixis será més probable que Déu els cridi més prompte al despatx perquè esta provat que si aquí a la terra algu fa penitencia passante no més que set ó vuyt dies sense tastar res, Déu s'en compadeix y el crida desseguida a ferli els comptes eterns. Fins ara d'aixó no se n'han vist més excepcions que la d'uns tals Tanner, Succí y algun altre, que sembla havian obtingut *privilegi exclusiu* de la cort celestial, per no menjar de molts dias y continus a la terra com si res. Que treballant un obrer una màquina l'enrosca ó una pedra el xafa, ó, imitant els coloms, fa una volada desde la bastida d'un quint pis a las llambordas del empedrat? Requetemillor. Aixó vol dir que Déu el crida prompte pressa, y que pera despatxarlo més prompte li fa anar a empentas y a tomballons y sense deturarse pel cam, com fan els que hi compareixen després de malalties llargas. Y si a l'arribar allí pod alegrar l'obrer en sa defensa qu'ha patit tota sa vida, qu'ha passat miseria treballant y fam quan no ha tingut feyna, que s'ha vist perseguir per forners, tenders, espardenyers y amos de casa, qu'a l'ivern ha anat vestit de fil y a l'estiu de llana, poguent sempre dir *Déu l'hagi perdonat* a qui va estar en las prendas que portava, llavors es quasi segur que farà un bon *saldo de comptes*, y que Déu li farà obrir el foguet de la gloria, deixantli oberta la porta de l'at a bat perquè hi entri ample a la Cort celestial.

De modo que, miremo pel cantó que volem, als proletaris, si volen anar al cel, lo qu'els convé és patir al *recibidor* de la terra, ser bons minyons creyents sempre al burgés y al clero, que són el pare y la mare nostre en aquestes qüestions; y com ja és sapigut que qui no vol creure al pare y la mare té de creure a la pell de cabra, si no creyem al burgés y al clero sortirà el vit de bou, qu'és en aixó el govern, l'autoritat, y cada pallissa en processos, fianças, presons, barcos, cargos de civils y per civils, ens deixara doblegats.

Convencuts de tot aixó, nosaltres els tramontanistas proudos ens havém convertit a lo menos per el dia d'ignocents, que tot lo comensar, y suplem de tot cor als nostros lectors, amics y companys, per las cinc llagas de Cristo y las betas de las enaguas de Santa Ursula y las onze mil verges, que fasin com nosaltros encare que no més sigan per vintiquatre horas, y amb el gust que hi trobaran de segur que sentan plaer de soldat perpetuo a l'exercit de la fe, servint d'exemple a las futuras generacions, que al buscar el més alt exemple d'abnegació humana, dirán, senyalantnos a tots y recordant la fetxa dels ignocents d'aquest any: —*Ecce homo*.

MODO DE PASSAR EL DIA

PERA ASSEGURARSE DE GUANYAR L'ETERNA GLORIA

Allà a las 6 desdejunarse amb un glop d'aygua y anar a missa, estanthi sempre agenollat y llegint tots els exercicis que recomana el *Camí dret y segur per anar al cel*, del pare Claret.

A las 8 tornar a casa y dedicar, encare que no més siga mitja horeta, a la meditació de lo

qu'es tindrá de dir, fer y pensar durant aquell dia. Després de donar las gracias a Déu ben content, y després resar una oració a Sant Antoni pera qu'ens guanyi de penes mal, una altra a Santa Lluçia pera qu'ens conservi la vista y la claredat, una altra a Sant Roc pera qu'ens fiuri de pestes y conegis y ens envii el gos a lleparnos la llaga si algám algun mal llegu, recordar els set misteris de dolor de Maria Santissima, recitar las obras de misericordia y els manaments de la llei de Déu, y després pendre xatolote am scalls tot llegint el *Brui* ó el *Correu Catalá*, sense cap més objecte que saber ahont són las quaranta horas y buscar quin dia hi haurá eclipse de lluna y si será visible a Valencia.

A tot aixó ja serán las onze del mati, y després de donar las correspondents gracias a Déu per haver menjat, li estará permés anarsen una horeta pel veímat a saber si fulano, sutano ó mengano cumpleixen am la parroquia y si fan vida cristiana, dibhent pestes als demés per poc que no siguin bons cristians, a fi y efecte de qu'el bon exemple es fassi sentir per tot arreu y no es puguin perdre ánimas per la salvació eterna.

A las 12, a toc d'oració, es trobi allá ahont es vulgui, gorra ó barret a terra y recitar en alta veu l'oració corresponent, sense cap temor a la gent heretge que se n'hi pugui riure.

A quarts d'una a dinar, menjant escudella de caldo de lletias, y una llesta de pa torrat amb un gra d'all per entrant, y panons y figas, nous y olivas per postres. Els dias de dejuni es farà portar a taula un plat d'aygua y una forquissa, y menjará d'aixó, procurant no escurar massa els ossos ni las espinas, que fins amb aixó podria pecarse, si bé no més venialment, que vol dir qu'el peccat no li surt enore de las venas. Torna a donar gracias a Déu pel segon àpat, y després mitja horeta a dormir de panxa al sol si és a l'estiu y prop del brasar a l'ivern, pera que may li falti el calor de la fe.

Després d'haver dormit ó sumicat durant aquests 30 minuts, en passarà 60 donant gracias a Déu per la dormida, resant el parenostre, la salve, el credo, l'acte de contrició, la pecadora igual que si tingues de confessarse, y llegint 30 ó 40 planas de la doctrina cristiana.

Lleat de tot aixó, que será cap allá a las 3 de la tarde, s'en anirà a l'iglesia que hi hagi las 40 horas y passarà el rosari am tota devoció. Fará després 4 ó 5 visitas més a altres tantas Iglesias, resarà en tot lo possible en altars privilegiats, d'aquells qu'una missa hi val per trenta, esperant qu'en són dia li fassin el mateix abono multiplicador de sas oracions, y allá a las 7 a caseta, tant a l'estiu com a l'ivern, ahont abans de sopar passarà una horeta meditant sobre la molt profusa feyna qu'ha fet en tot aquell dia, y com Déu el deu estar contemplant desde el cel cayentli la baba de gust de veurel tant ben cristia.

Per sopar, bledas bullidas, a fi d'anar lli de ventre per cas de que hi tingues algun peccatot desconegut, y enciam y cols y espínacs am panons y minyons, perquè tot el verd aquet y molt d'altre es un menjar molt propi a tot temps de l'any pel perfecte católic.

Y després de donar gracias a Déu per tercera vegada, a las 9 al lli, ahont no és menos important la feyna que té de fer abans d'adormirse. Comensarà per l'oració de l'àngel de la Guarda, després dirá un parenostre y avemaria per cada un dels parents, amics y coneguts que té morts, am dedicantli expressa de cada un, a fi de que las oracions no arribin equivocadas al punt de destino, una part de rosari per las ánimas del purgatori, una altra pel sant dels noms que van posarli al batejari, un trisagi per Maria Santissima y un Avemaria per cada una de las onze mil verges. Si després de tot aixó encare no té són, pod pregar per qui vulgui, perquè la tasca precisa ja está acabada; però tot lo dit es té de cumplir baix pena de peccat; y si algun dia s'adormís sense fer tots aquests precs, té obligació ineludible de confessarsen l'endemá.

Qui fassi aixó al peu de la lletra, té la gloria assegurada per anys.

Nosaltros n'hi responem.

D'haver passat cert afront
Barcelona està que bufa
y de vergonya es confon.
¡Encare porta la llufa
de las festas de Colon!

La classe sacerdotal,
per ferse tot el món seu,
d'un creyent fa un carcamal.
¡Quina llufa més cabal
s'ens posa amb el nom de 'Déu'!

A l'infelis proletari,
com explotario es proposan,
d'orgul burgès al desvari
pesanta llufa li posan!
donantli el nom de salari.

Pretenint posá un dogal
La Fulla a sos adversari,
de la prempsa es fa fiscal,
volent posarli ¡falsari!
la llufa de la moral.

En Silvela, am grand cautela
y no poca astucia y manya,
gran llufista s'ens revela.
¡Vaya una llufa que á Espanya
me li ha plantat en Silvela!

Aquets dos, am l'intenció
d'amagar bé tot l'engrut
de la seva condició,
volen posá á l'Opinió
la llufa de la virtut.

En nom d'un Déu ó d'un rey,
d'un president ó d'un noble
ó de son propi servey,
sempre li penjan al poble
la gran llufa de la lley.

Curarem dels mals aquets
quand els burlats, tots units,
sent respectar nostros drets,
decixèm, á llufas y á pets,
als lluferos suprimits.

Venint en el nou arcalde de Barcelona reunint totes les condicions qu'es requereixen de moral, virtut, reputació i popularitat, no s'ha pogut per menys de fixar l'atenció en dugas il·lustres personalitats que quasi per igual reuneixen totes aquestes condicions, i cap barceloní dubta de que, d'entre ells, d'ells l'elevat a empujar la primera vara de Barcelona, es posaria grand coto als abusos de la Casa Gran.

La dificultat estriba tant sols en que sense dos els candidats i reunint tant per igual tindrà l'un y altre pera ocupar tant honorós llog, el Govern està indecis i encare no s'ha decidit en favor de qui inclinarà la balansa de la justícia.

Nosaltros, si tinguéssim d'ésser atesos en les altíssimes governamentals, proposaríem una cosa: que els nombressin a tots dos arcaldes de Barcelona, en la seguretat de que guanyaríem am l'exemple qu'ens donarien de saberse entendre sense rivalitats ni ambicions mesquines.

¿No endevinan qui són aquets dos digníssims tipos pera empujar la vara?
Són el Noy de Tona y l'erabó.
¿No els ho sembla que ho farien millor que tots els grans talentassos que fins ara ens han col·locat en aquell siti?

Alguns de tots dels que no saben may prou bé de que se las heuen en qüestions místiques, estan queixant-se am la Providencia perque per las festas de Nadal ha disposat que hi haguessin tantas gotas de lletials a la terra, no poguent, per lo tant, sentir a pendre el sol despres de menjat el que s'hi en tingues, sinó, pel contrari, de sentir una mullena ó un costipat que m'ha durat tres dies per tot l'ivern.

Peró no és de Déu y de las llepoleries nadelescas, sinó de vi com teniau pel cos, ¿no us convenia algun xiquet arruixats d'aygua per forar el cap d'ay acas que Déu també us envia que s'hi per refrescarvos?

¿Ca, no és de Déu com Ell tot ho fa bé, preveent la que els ventres de més de quatre, va enviant-vos refrescaments.

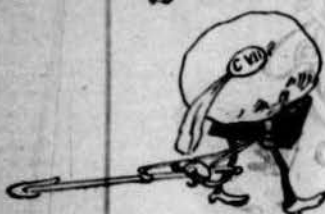
Y si a las festas d'aygua pels farts hi hagues aplegats unes de llonguets, galls y vi pels sobrets que donavian, llavors si que la Providencia l'encertava del tot.

Els jugadors barcelonins de la rifa de Nadal s'han donat per rifats de tot en tot per no havernos vingut a Barcelona cap sort grossa de la engallinada nadelesca.

Peró no havem quedat en que la pobresa es una recomanació per anar al cel, tant com la riquesa un element de condemna eterna?

Doncs Déu ens ha protegit conservantnos pobres, y aquet favor s'ha d'agrairli.

Encare que no més siga tornant a pendre bitllets de la timba nacional ben sovint.

Uns quants amigs de las glorias patrias y de las il·lustres personalitats han obert una subscripció pera honorar el monument a cert ricatxo aixecat en una plassa d'aquesta ciutat.

A tal efecte s'ha trobat en mel y mató l'estatua d'en Joan Baptista y d'en Sacamantecas pera posar-los dos modeleros al costat de l'illustre monument que es un monument recordat, per haver estat el Noy de Tona y un descendent d'ell, que a presentar tal paper.

Es diu que s'ha decidit a la Gardunya el dia de la colocació de la colocació d'aquest testimoni d'honor.

A consecuencia de la conversió del Dimoni gros fentse frare de La Fulla, s'ens ha dit qu'el molt digníssim y sapientíssim representació del ministeri fiscal en aquesta Audiencia havia interposat el sufregiment de totes las causas de LA TRAMONTANA, y demanat que las fianças fetsas en meslich es tornessin al doble de lo que s'ha de dipositar.

Si la noticia es confirma y confessa y preu despres la comunió, no podem per menos de felicitar als suscriptors de la fiança, que de tal modo haurán tret la rifa sense pendre bitlet.

S'ens amonesta que igual qu'els assaltants del quartel del Bonussuc, també han sigut posats en llibertat els anarquistas de Jerez condemnats pel primer consell de guerra, a consecuencia de compondre's l'esquix d'indult donat am motiu del cantenari del descubrimient d'America.

Ara no olvidin qu'aquesta noticia y la anterior la donem en dia d'Innocents.

Estem a las escorriallas de l'any 1899 y a las 12 de la nit de dissapte... ¡un any més a la llista!

Donitem als nostros lectors bon comens de any y millor trascur del vinent que del que acaba, venint la gracia de Déu qu'ens fa falta a tots a fer més lleugera aquesta trieta vida de burgesos, fullanos, fiscals, drets de consums, cédulas y formage de Gruyere.

Esperam-nos a Déu y posem-nos a geure, en la seguretat de que a lo menos ens trobarem a lo millor amb un miracle com el de Mahoma...

Qu'es va adormir al sol y es va despertar a l'ombra.

El govern d'altrua qu'avuy tenim els espanyols, que de tant alt quasi el perdem de vista, s'ha proposat molt de serio acabar am totes las immoralitats politicas y fer més economias que no es fan a casa d'un obrer quand fa més de vuyt mesos que ningú té feyna.

Pera lograr tal resultat ja estan en estudi varios Ajuntaments y arcaldes pera canviarlos abans de las eleccions de dipuats qu'es tenen de fer prompte, y s'ha demanat a totes las mares de familia de fusionistas que donguin nota de totes las criaturas que tinguin que començarin guanyas y aprofitables pera donarlos treplops desde ahont puguin dedicarse a moullisar el pais.

D'aquesta feta la felicitat ens caurá garras avall a tots els espanyols que tenim de guanyarnos la vida treballant.

Amb el titol de Cançoner de Nadal havem vist publicada en una revista científica y literaria de Catalunya una colecció de cantars populars catalans del sigle xv, que per sa especial literatura no podem resistir a la tentació de transcriuren a las nostras columnas un parell

de cansonetes, las senyaladas amb els números VI y XXIV, pera donar als nostros llegidors una petita mostra de com quatracentis anys en rera eran cantadas per nostros avis las cançons de Nadal.

Diuen aixis las citadas cançons, sens afegir ni quitar res de sa especial ortografia y més original estructura:

VI
Alia cantilena
La fararot fardau direm dina
La forindant fardaut dironda

CXXXIX
Per saber tota la gesta
Com es nat lo fill de deu
Josep de una requesta
Demanat al mossos seu
Si es Verge sa esposada
Diu lo mossos no se gos
Molt la vey vey encobrada
Beneyt deus si grossa es

CXLIX
De aquest cas es manarella
Si nos troba quia ha fet
Tots sabem qu'ella es donzella
Y verge ab oor periet
Yo no se qui la empenyada
Diu lo mossos aiu las yo
Dons qui la axi ginhada
Diu aquell serguu vos ho

CCLIX
Diu Josep no sera dies
Yo sabre quem fa tal joch
E tindre las tals apies
Que diran no so badoch
Ella diu que las badrina
Non ve pron ley ha que dir
Baldament de una gallina
Fesai brou que nos parir

CCLXIX
Quitem tota grimet de ella
E posam qu'ens volem
Dignitat en lorella
Que es aso que axi sta
Diu Josep que feu ma sposa
Diu la Verge pena ab deu
Y etich axi reciosa
Perque no prenyis del fill seu

CCLXXIX
Sapia yo la persona
Diu Josep qu'ens ha empenyada
Diu la Verge ab gran corosa
No prenyis de deu sense errada
Ara be vos sou prou rata
Del tot ben gran gaga deu
Qui tant be me porta en casa
Y pren tant de so del meu

XXIV
Alia cantilena
Oh las hi que fare
Maspoa tinch prenyada
De qui es nos se

CCLXXXIX
Yo la prengui donzella
Per sancta companya
Pensant visques ab ella
Ab mejor alegria
Mes com la veit
Mes me regir
Vex la tant pensant
Tant gloriosa
Ab lo ventura
No se que hi ha
Gran fort me ha
Mes de qui es prenyada
Jo las maquet la fa

CCLXXXIX
Ningu am fare amito
Que la Verge feu portara
Ni que pugues sempre
La sanció vadriera
Mes com me hi mes
Lo ventura es
Jo las maquet la fa
Ja me la veit
Vesper ni mat
Mes com se pot fer
Se paga tranquil
Ni mes empranyer
Gallina qui gali no te
ni que la me esposa
Maga rompuda la fa

CCLXXXIX
Valca men que la let
Que no deuria
Ayem en que terra
Am ben altra que
Pendeu que ayines
Asots y garrinas
Soch vobriet
E la timpa siquet
E laxa vobriet
E lamformande
La pala e lo siment
E claus mes de sent
No tinch rende ni censall
Ni james naugun caball
Lo miyo ja vol menjar
No tinch que li puaqua dar
Ni ya manquo manera
Ab aquesta congua
Ni com la spellire

CCLXXXIX
Dix Josep en bona te
Yosaltros beua na ricu
Pero i mi noim som burles

Vosaltres be osabeu
 Troure la moneda
 Hi aquest forniment de casa
 Un canter foradat
 Un ast rovellat
 La paella e la stella
 La pastera e la granera
 La garreta dels lasois
 Un sistrill ab deu grassis
 Un plat de bunyols
 Ab quatre pirroys de bees
 Tot aho en bona fe
 Sas ven com ja veuria
 Dotze dies neuve

EP81

ESPECTACLES

Teatro Nacional

Gran funció per a l'any

baix la direcció d'un senyor que tot s'ho gasta

- 1.ª Sinfonia de l'òpera *I lladri politici*, tocada amb les unglas per varios ex-diputats.
- 2.ª El gran drama en tots els acts qu'es vulgut, que porta per títol

LA FARSA LEGAL

ELS BANDOLERS D'OPICINA FINGENT SER PERSONAS DIGNAS PERA MILLOR AFANAR EL FRUIT DE SAS SUADAS AL Poble TREBALLADOR

Desempenyat per totes las parts principals de la companyia.

3.ª En quisevolga intermèdi es presentarà un deixeble del Director a fer joga de mans, executant per final la dificilissima sort

VOTS SON TRUFOS

fant augmentar ó disminuir segons convinga tots els qu'es tirin davant del públic dintre d'una urna de cristall.

4.ª y últim. Es posarà en escena la divertida pensa d'artilleria

XERINGAS ELECTORALES

ensajada y dirigida per tots els ex de la classe de ministres.

A 3 quarts de 15

HI HAURÀ SABATA

IGNOCENTS É IGNOCENTAS

El casat qu'és un bon sen y sols pensa am treballar, y als debers no vol faltar, sement per lo que dirán: mentres qu'axís va passant, sa muller, res no tement, reb vuitas d'un tinent, tothom diríem enquesta qu'avuy li toca fer festa perquè n'és molt innocent.

La minyona recatada qu'anà a missa té fal-lera, y seens mirar qu'és soltera, de ningú va acompanyada.

qu'es pensa ser respectada per la gent que mal intenta, y molt franca se presenta entre mitj dels capellans, d'ella veuen és els sants qu'ha d'ésser molt innocenta.

El mortal que per Nadal en la rila molt jagava y sols la grossa sonava per aumentar son caudal, y en que no hagi tret cap ral, pensa amb el sortej viuent, y refés continuament queda davant de tothom, siemp negarà qu'és l'hoon, de tots, el més ignocent.

La senzilla joveneta que de casa may se mou, ni cap agravi promou, siguent bastant beyateta; que sols creu a sa mareta y cap bell may no freqüenta creient qu'es cosa de molta, pensant ans de socienaris, estampetas y rosaris, no deixa d'esse ignocenta.

Y, per fi, el pobre espanyol que sint lo burro dels caps, d'aquestos famelics llops que fins devoran el sol, y may no ha veu el comest de qu'el tracti, bona gent, donantli d'adonament la libertat pura y sana, tothom dirá, no ho aguenta qu'és el més grand ignocent.

M. GARDÓ

1. fersse frare el Director d'aquet periòdic volian ésser admiradors que s'en fea de L'Atrap, més ell ha preferit fersse de *La Falla*, una

nova orde creada exprofeu pels usos escusats dels tramontanyes a conseqüencia de lo molt que *La Falla* va tocas la gracia de Déu al seu Director, convententlo a l'últim de la bondad de la santa causa.

Amb aixó, a posarnc tots *La Falla* al pit ó al darrera, y vivca la fe!

Com la divina Providencia, sempre que obra una porta, en tanca una altra y viceversa, vet-aquí que d'ens de la conversió del *Dimoni* gros de *La Tramontana* havem sapigut que varios honorables membres de *La Falla* també s'han convertit, però a la inversa, naturalment, sentse ells ateos y materialistas mentres nos-altros ens tornavam beatos y creyents.

De resultas d'aixó, mentres *La Tramontana* defensa avuy la fe de nostros avis, oncles, parents y coneguts antics, *La Falla* es disposa a publicar un nou periòdic defensor del socialisme avansat y del materialisme y del positivisme més pur, amb el qual no cal dir que *La Tramontana* tindrà que librarhi grans batalles de las quals sempre en surtiem victoriosos, confiant am l'ajuda qu'ens donarà Déu quand n'estiguem necessitats, cosa que tot sovint acostuma a succedir després de las festas de Nadal aixó d'estar necessitats d'ajudas divinas.

Quedem, doncs, en que *La Falla* no ens la plantarán al clatell, ni qu'el marquès del carrer de la Fortaterrisa hi posi cinc mil *llas* mensuals ni qu'el pare Vilarrata s'hi empenyi ni el mossage Vertdelgep hi escrigui sonets ni sabuts de sa privilegiada mossa carripollana.

A Valencia ha anat la grossa de Nadal, y a dos canotjes grassos com el *lloçanès* nascut a Milllerca, m'és ha sobat una supralada de milie euros.

Peró cansigarse el cos es dita que s'han prouat els dos alayots *manjans* menjarse oada hu el valor d'un dècim de caraogós am clochats y tor, y beures un altre dècim de mang de Déu de dinar gross a la sombra.

La noticia necessita confirmació... per ser el sagrament que més convé a certas reverencias.

Convensut el *mony* *lla* con, bisbe de Madrid, de la bondat de las tencions *oculistas* y *amiriquistas*, conforma va lo explicar en las conferencias de Sant Vicens el Taul, segons diguerem ja nosaltros la *monyona* passada, ha reoit despendos de quatre quintas del seu salari de bisbe a favor dels pobres sense feyna de son bisbat, donant aixis exemples pràctics de des-interés dignes d'imitar pels ministros del Senyor.

En aixó sí que fa de cos lo qu'haguera dit un bon cristià d'aquells de las catacumbas.

¡Quin miraciel... si fus cert...

XARADA
 La primera es animal, la segona es de caril, la tercera un general, y el més no es pod pas dir.
 Un innocent

TRENCA-CLOSCAS
REBENTA BÓLITS XAUXA

Combinar aquestas lletres de manera que al publicar la solució pugui resultar una denuncia.
 Sison Xarada

GEROGLIFC
 (NO T'ARRONSIS!)
 GOVERN AUTORITAT
 LA FALLA
 MAMARRATXOS
 SABATANS

Las solucions que se los guardi qui ho endevini.

ES NECESSITAN reparadors y reparadores guanyant bon jornal sempre que tinguin de sortir a campanya en rosaris de Aurora y altres menudencias.
 Dirigirse al carrer de Sant Ximply de la Crosa de Baix, badoquera grossa, soterrani fosc.

FERROCARRILS DIRECTES

VALLVIDRERA A LA GLORIA
 AMB ESCALAS

A totas las sagristias y a varias gabions dels peccats

Gran rebaixa de preus pel dia d'ignocents
 Despaig Central. Plaça de la Llana, volta del Clatellmoltu, recanada estúpida.
 ¡¡ Aprofitau la ganga, folk-loristas carcamals !!

Estampa de J. Solé, Ronda Universitat, 9

Derrers moments de l'any 1892 y herencia que deixa al 1893

SECCIÓ D'ANUNCIIS

GIMNÀSTICA POLITICA

El nostre programa polític s'orienta amb tota precisió a la libertat de la república i la independència revolucionària i la nació.

El nostre programa de Xàtiva redueix a fer: 1.º) la independència i l'unitat de la nació; 2.º) la independència, unitat i llibertat de la nació; 3.º) la independència i la llibertat revolucionària d'un Xàtiva.

El nostre programa és un gran programa a través de la independència.

El nostre programa és un gran programa a través de la independència.

AGENCIA MÍSTICA

Didas, nebotas y majordonas

S'en proporcionan de totes mides y condicions, segons l'estat de la llet, l'estat de les metoneres y el servey fet pels cubells respectivament.

Servex especial per reverents, a preus arreglats.

Director, T. Doy, passatge Llardó, fang fins al coll.

UN PEBROT

robust y gros necessita un parell de majordonas de bon regent para ferli totas las feynas. Informes a can Bot y Ferra, carretera del Mitj, magatzem humit.

ESCAPULARIS

Acaba d'arribar una gran carretada de Dents que no eis treuats cap bala... de castó, é propi per reparar entre altres de la de qu'és preparat per servir a punt com quan couvings al cri de ¡Viva el rey de l'As d'Orni! De venta en els magatzems de la plaça del Basse Orniel, carrer de l'Ànima Alada, primer pla baixant del coll.

PÈRDUAS Uns quants valinus de bona casa, membres de La Fulla, que ja no en tenen ni am fulla ni ome, han perdut la decencia, la vergonya y la tranquilitat, y donarian lo qu'els queda a qui els hagués trobat aquestas penyas, que no an poden donar las senyas perquè no las han començades a fer a las presentes al fullero Paleulo, capità Manya d'Indicencias fullotas y gos primer de la patuleya, que viu al carrer de l'Escoria, n.º 100, clavoguero de la Llapra de Conciencia, barraca d'escribent del margale del carrer de la Fortaterrissa, cantonada a la pati.

GATS DELS FRERES

Per la redacció de La TRAMONTANA SA CORREA uns quants de molt estimats que solictan feres en algun convent de monjes é entrada de feres de perseguir l'esperit maligne y conjurar las males influencias entre las solictas espases del Seyor. No vobisurho mejor conjurar a tot' hora.